

النجم

مکی سوره دی ۶۲ آیتونه لری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱

قسم په راختونکو او پریوتونکو ستورو.

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲

چی ستاسو ملگری (محمد صلی الله علیه وسلم) هیڅکله له مستقیمی لاری نه دی او بستی، او (په ایمان او اعتقاد کې هم) نه دی خطا شوی (او د آسمان د خلیدونکی ستوری په شان د الله تعالی د نازل شویو احکامو او هداياتو په مستقیم مسیر روان دی).

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝۳

او هیڅکله هم له خپل ځانه حکم نه صادروی.

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝۴

(په دینی چارو کې) د هغه ټول احکام د الهی وحی په بنسټ ولاړ دی.

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝۵

یوه پیاوړې پربنټه (جبرئیل علیه السلام) هغه ته تعلیم ورکوی.

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝۶

هغه چې حیرانوونکی درایت او قوت لری، (او د خپلو ورسپارل شویو وظایفو او مکلفیتونو په سرته رسولو) کاملاً مسلط دی.

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝۷

(جبرئیل پخپل اصلی صورت او شکل) له ختیځ افق نه (محمد صلی الله علیه وسلم ته) ورڅرگند شو.

ثُمَّ دَنَا فَدَدَىٰ ۝۸

بیا ډیر زیات ورنږدې شو.

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۙ

تر دې چې (له پیغمبر سره یې فاصله) د دوو لیندیو (دوو لاسونو) څخه هم کمه شوه.

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۙ

بیا (الله تعالی) خپل بنده ته څنګه چې لازمه وه (د جبرئیل په ژبه) وحی نازله کړه.

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۙ

(پیغمبر صلی الله علیه وسلم پخپلو سترګو جبرئیل ولید) او زړه یې هم ورته د دغې لیدنې (د جبرئیل د شکل او قیافې) په باب درواغ ونه ویل (بلکه ډاډ یې ورکړ چې همدا پخپله جبرئیل دی).

أَفْتَمْرُوهُ وَعَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۙ

په (حقیقت ولی سترګې پټوی، بڼه پوهیږی چې وحی استوونکی الله تعالی او راوړونکی یې د پوهې، قوت او اعتماد وړ پرېښته جبرئیل دی خو بیا هم له پیغمبر سره) د هغه د مشاهداتو په باب جنجال او ناندري جوړوی.

وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۙ

پیغمبر خو بل ځل هم (د معراج په شپه جبرئیل د هغه په ملکوتی شکل) لیدلی دی.

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۙ

(د آسمان) په سدره المنتهی کې.

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۙ

چې په څنګ کې یې (د متقیانو مقام) جنت الماوی دی.

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۙ

هغه وخت چې (د الهی نور تجلیاتو، پرېښتو او بی ساری بڼکلا) سدره احاطه کړې وه.

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۙ

(د پیغمبر) سترګو (بل کوم لور ته) انحراف او سرکشې نه کوله (بلکه هماغه یوه لور ته متوجه وې چې باید په دقت یې لیدلی وې، او څه چې د پیغمبر سترګو لیدل کاملاً حقیقت او واقعیت و).

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۙ

په رېښتيا چې هلته يې د خپل رب يو شمير لويې نښې (او د کائناتو عجایب او غرایب لکه سدرۃ المنتهی، بیت المعمور، جنت، دوزخ او د جبرئیل اصلی قیافه) ولیدل. (د پیغمبر علیه السلام د معراج دغه ټول مشاهدات په وینه او د کاملې بیداری په حال کې وو، نه کوم خوب او خیال).

أَفْرَأَيْتُمْ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۱۹

(دغه وې د الله تعالی د قدرت ځینې نښانې چې خپل آخرنی پیغمبر ته یې وروښودې، (نو ای مشرکانو! آیا د خپلو بتانو) لات او عزی حال ته مو کتلې (او پخپله فاسده عقیده مو فکر کړې؟)

وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْآخِرَىٰ ۲۰

او هغه دریم بت منات (چې دریوارو ته د الله تعالی د لونیو په حیث عبادتونه کوي).

أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ۲۱

آیا ستاسو په برخه به زامن وي او د الله تعالی په برخه به لونه وي؟

تِلْكَ إِذْ أَسْمَةُ ضِيزَىٰ ۲۲

دا خو یو ظالمانه تقسیم دی.

إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۚ

إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ

الهُدَىٰ ۲۳

(دغه ستاسو بتان (د څو خود ساخته) نومونو نه غیر، چې تاسو او ستاسو پلرونو او نیکونو، ورته غوره کړی، نور هیڅ ارزښت نه لری. الله تعالی د دغو نومونو (د حقایق لپاره) هیڅ دلیل نه دی نازل کړی، بلکه دوی یوازې د خپلو گومانونو او اټکلونو او نفسی خواهشاتو پیروی کوي، په داسې حال کې چې دوی ته یې د رب له لوری هدایت راغلی (خو دوی ترې سترگې پټوي).

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ۲۴

آیا (د دغو بتانو په پرستش سره د کافر) انسان ټولې ارزوګانې پوره کیږی؟

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۲۵

آخرت او دنیا یوازې د الله تعالی په مالکیت او سلطنت کې شامل دی.

﴿ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ

﴿ ٢٦ ﴾ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى

او په آسمانونو کې د موجودو بې شمیره پرېنتو شفاعت یوازې د هغو کسانو لپاره ګټه لري، چې الله تعالی تری راضي وی او د شفاعت اجازه ورته منظور شوی وی.

﴿ ٢٧ ﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَى

هغه کسان چې په آخرت ایمان نه لري، پرېنتي په ښځینه نومونو یادوي.

﴿ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنُّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ

﴿ ٢٨ ﴾ شَيْئًا

او د خپلي ادعا د ثبوت لپاره هیڅ علمي دلیل او سند نه لري، بس په اټکل او ګومان پسي روان دی، خو ګومان هیڅکله هم د حقیقت په کرسی کېښناستی نشي.

﴿ ٢٩ ﴾ فَأَعْرَضُ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

نو (ای پیغمبره!) له هغو کسانو مخ واړوه چې زموږ له یادو غافل او له دنیوی مزو چرچو نه غیر بل څه نه پیژني.

﴿ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ

﴿ ٣٠ ﴾ بِمَنْ أَهْتَدَى

د دوی پوهه او علم یوازې (د دنیوی ارزوګانو) په محور څرخي. بیشکه چې ستا رب هغه کسان ډیر ښه پیژني چې له الهی مسیر نه منحرف دی او هغه کسان هم ورته ښه معلوم دی چې د هدایت په لاره روان دی.

﴿ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا

﴿ ٣١ ﴾ وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى

او د آسمانونو او ځمکې ټول موجودات یوازې د الله تعالی د مالکیت او فرمان لاندې دي، تر څو گناهکارانو ته د هغوی د گناهونو سزا ورکړی شي، او نیک عمله خلک هم د خپلو نیکو کړنو په مقابل کې غوره مکافات ترلاسه کړي.

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعٌ
الْمَغْفِرَةُ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي

بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى

(نیکان) هغه کسان دي چې له لویو گناهونو څخه یې ځانونه پاک ساتلي، او کوچنی گناهونه (چې سهواً ورڅخه صادر شوي او تکرار کړي یې نه وي او توبه یې هم ترې ویستلی وي) ورته بېنل کيږي، بیشکه چې ستا د رب بېننه ډیره پراخه ده. الله تعالی تاسو لا له هغه وخته ډیر بڼه پیژني، چې له ځمکې یې پیدا کړي او بیا چې کله د میندو په ارحامو کې د جنین په ډول پراته واست، نو د خپلې پاکې دعوې مه کوي، الله تعالی ته پرهیزگاران پخپله ډیر بڼه معلوم دي.

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى

(ای پیغمبره!) هغه سړی (ولید بن مغیره) دي ولید چې (په حق دین ایمان راوړلو ته یې اراده کړې وه) خو بیرته منصرف شو (ځکه یو مشرک دوست یې ورته وویل چې د پلار نیکه له دین نه مه گرځه که د آخرت له عذابو ویريږي ماته پیسې راکړه ټول عذاب دي زه په غاړه اخلم).

وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى

او (د ټاکلي رقم) یوه برخه (پیسې یې خپل مشرک ملگری ته) ورکړې خو پاتې (پیسې یې) ور نه کړې.

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوَّيَرَى

آیا د غیب علم له ده سره دی او وینی (چې د کفر او جرایمو بار به یې په قیامت کې بل څوک په اوږو واخلي؟ او ده ته به هیڅ سزا ور نه کړی شي).

أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى

آيا په (هغو نصيحتونو او موعظو) خبر نه دی چې د موسی په صحیفو کې راغلي دي؟

وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ﴿٣٧﴾

او (په عهد او پیمان) د تینګ ولاړ (او الهی احکامو ته د تابع شخصیت) ابراهیم په صحیفو کې یې یادونه شوی وه.

الَّا نَزِرَ وَازِرَهُ وِرْرًا آخِرًا ﴿٣٨﴾

چې هیڅوک د بل د گناه پیتی په اوږو نشی اخستی.

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴿٣٩﴾

او (بل دا چې) هر انسان ته به یوازې د هغه د خپلو هڅو او کوښش بدله ورکړی کیږي (او هیڅوک یې نیکی او بدی نشی اخستی).

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يَرَى ﴿٤٠﴾

او دا چې (هر مورو به یې) کوښښونه او اعمال ورته مخی ته کیښودل شی.

ثُمَّ يَجْزِيهِ الْجَزَاءَ الْآوْفَى ﴿٤١﴾

بیا به یې (د هڅو او کوښښ) پوره بدله او ثمره ورته ورکړی شی.

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَى ﴿٤٢﴾

او دا چې ټول مخلوقات او د هغوی چارې او اعمال (علوم او افکار) بالاخره ستا د رب حضور ته ورګرځي.

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى ﴿٤٣﴾

(د شر او خیر خالق) یوازې الله تعالی دی (چې د ژوند متضاد کیفیتونه لکه) خندول او ژړول (غم او خوشالی) یې په واک کې دی.

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

او مرګ او ژوند هم د هغه په اختیار کې دی.

وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٤٥﴾

او همدا ذات دی چې د نر او ښځې جوړې یې پیدا کړي دی.

مِنْ نطفَةٍ إِذَا تُمْنَى ﴿٤٦﴾

له نطفی (خاشکی اوبو) نه چي (په رحم کي) توئیری.

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَ الْأُخْرَىٰ ﴿٤٧﴾

او بیا راژوندی کیدل هم د هغه په عهده دی.

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٨﴾

او شتمنی او نیستمی هم د هغه په واک کي دی (چاته چي یی اراده وشي ثروت او سرمایه ورکوی او چي کله اراده وکړی نو د دنیا ډیر ځواکمن او سرکش قوتونه هم خوار او ذلیل کړی).

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ ﴿٤٩﴾

او همدا (الله تعالی) رب د شعری دی (هغه ستوری چي عربانو به یی عبادت کاوه).

وَأَنَّهُ هُوَ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿٥٠﴾

او (الله تعالی) دی چي لومړنی عادیان یی تباہ کړل.

وَتَمُودًا إِذْ أَتَىٰ الْكَلْبَ ﴿٥١﴾

او تمودیان یی (داسي وخیل) چي نوخی یی پاتي نه شو.

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ﴿٥٢﴾

او له هغو نه وړاندې یی د نوح قوم (هلاک کړی و) ځکه چي ظالمان او باغیان وو.

وَالْمُؤَنَّفِكَ أَهْوَىٰ ﴿٥٣﴾

او د (لوط د قوم) بنارونه یی هم په بل مخ وړول.

فَغَسَّهَآ مَا غَسَّىٰ ﴿٥٤﴾

(چي د تیزو د باران الهی عذاب) ترې په کامله توگه راچاپیره شو.

فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكَ تَمَارَىٰ ﴿٥٥﴾

نو (ای کافر انسانه!) د خپل رب له کوم نعمت نه انکار کوي (او برحق پیغمبر ته یی ولی د درواجن خطاب کوی)؟

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَىٰ ﴿٥٦﴾

دا پیغمبر هم د تیرو تنبیه ورکونکو په شان یو تنبیه ورکونکی دی (چې مجرمان د ناوړو اعمالو له انجام نه خبروی).

أَزِفَتِ الْأَازِفَةُ ﴿٥٧﴾

قیامت رانږدې شو.

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾

د راتګ مخه یې له الله تعالی نه غیر، هیڅوک نشي نیولی.

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾

آیا دې خبرې ته حیران او په تعجب کې غورځیدلی یاست؟

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾

او خندا گانې (او مسخرې) مو راخستې، او له ویرې یې نه ژاری؟

وَأَنْتُمْ سَمِدُونَ ﴿٦١﴾

او لا هم په سرکشی او د غفلت په خوبنیو او مزو چرچو کې ډوب یاست.

فَأَسْجُدُوا لِلَّهِ وَعَبُدُوا ﴿٦٢﴾

(بهنه درته دا ده چې راشی د قیامت له سختیو او کړاوونو نه د خلاصون لپاره) الله تعالی ته په سجده پریوزی او عبادت یې وکړی.

« تمت سورة النجم بفضل الله و رحمته »

=====